

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: خوانلو گونزالز
برگردان: جنوب جهانی
فرستنده: طاهر باختری
۳۱ دسمبر ۲۰۲۴

چپ‌گرایان اروپا به القاعده پیوستند

باید اعتراف کنم که دیگر توان شگفت‌زده شدن از این وقایع در این حد و حدود را ندارم. اتفاقاتی که در هفته‌های اخیر پیرامون سوریه رخ داده و مواضع چپ‌گرایان سیستماتیک، از آنچه در دهه‌های گذشته دیده بودیم بسیار فراتر رفته است. از کسانی که خود را سوسیال‌دموکرات می‌نامند تا آن چپ کوچکی که رسانه‌های مسلط آنها را «رادیکال» می‌خوانند، همگی چنان از تسلط تروریست‌های القاعده بر یک کشور استقبال کرده‌اند که انگار دست‌هایشان از شدت محکم تشویق کردن خونین شده. در گذشته، حمایت خود از مزدوران جهادی ناتو را با عنوان «شورشیان معتدل» پنهان می‌کردند، اما امروز دیگر کسی شکی ندارد که گروه هیأت تحریر الشام، یکی از شاخه‌های القاعده است. حتی رسانه‌های غربی حامی ائتلاف آتلانتیک نیز دیگر نیازی به پنهان کردن این حقیقت ندارند، زیرا می‌دانند هیچ جایگزینی برای روایت آن‌ها در غرب وجود ندارد.

این واقعیت تلخی است: چپ‌گرایان اروپا مدت‌هاست که تنها سایه‌ای از آنچه در گذشته می‌توانستند باشند، باقی مانده‌اند. نمونه بارز آن «سبزها» (حزب سبزهای المان) است؛ حزبی که زمانی بر پایه‌های اکولوژی و ضد امپریالیسم بنا شده بود، اما امروز دیگر قابل شناسایی نیست. رنگ سبز روشن و امیدبخش سابق آن‌ها به سبز زیتونی جنگ‌طلبانه تغییر کرده است. آن‌ها اکنون جنگ‌طلبانی سرسخت‌تر از حتی احزاب محافظه‌کار اروپا شده‌اند. احزابی همچون «اتحادیه چپ

اسپانیا» که از دل مخالفت قاطعانه با ناتو متولد شدند، امروزه تلاش می‌کنند تا تعهدات آتلانتیکی خود به ایالات متحده را اجرائی کنند و رهبران نشان اظهار می‌دارند که مواضع مخالف با امپریالیسم امریکا را نمی‌فهمند.

برای چپ‌گرایان اروپا اهمیتی ندارد که کسانی که در سوریه به قدرت رسیده‌اند، تا چند روز پیش زنان را به جرم زنا در ملاً عام اعدام می‌کردند. اهمیتی ندارد که ما آن‌ها را در ویدئوهائی دیده‌ایم که کودکان را به‌خاطر فلسطینی بودن و احتمال حمایتشان از دولت سوریه گردن می‌زنند. مهم نیست که رهبران نشان قلب سربازان دمشق را در ملاً عام بیرون می‌کشند و می‌خورند، و این کار را فلم‌برداری می‌کنند (شاید اکنون او را به‌عنوان وزیر سلامت و مواد غذایی معرفی کنند). امروز آن‌ها را در خیابان‌ها می‌بینیم که مسلمانان علوی را می‌کشند، قضاات را ترور می‌کنند، حامیان دولت سابق را از جرثقیل آویزان می‌کنند، و درختان کریسمس را در شهرها می‌سوزانند. با این حال، چپ‌گرایان آتلانتیکی از سرنگونی بشار اسد به‌عنوان نقطه اوج «انقلاب مردمی» که از سال ۲۰۱۱ آغاز شد، سرمست هستند.

ما خوب می‌دانیم که شورش‌های لیبیائی به‌هیچ‌وجه در دفاع از دموکراسی نبودند و قذافی هم معترضان مسالمت‌آمیز را سرکوب نکرد. گزارش‌های رسمی غربی، از جمله گزارش پارلمان بریتانیا، این مسأله را صریحاً رد کرده‌اند، همان‌طور که رئیس شورای ملی انتقالی لیبیا در تلویزیون این مسأله را تأیید کرد. ما می‌دانیم که بریتانیا و امریکا شورش‌های سوریه را از طریق مزدوران جهادی سازماندهی کردند؛ این موضوع توسط وزیر خارجه وقت فرانسه، رولان دوما، و اسناد فاش‌شده ویکی‌لیکس تأیید شده است. اما رهبران چپ‌گرای اروپا که فقط از رسانه‌های جریان اصلی آتلانتیکی اطلاعات می‌گیرند، به‌نظر می‌رسد از این موارد آگاهی ندارند و با کوچک‌ترین گام، سخنان همان رسانه‌ها را تکرار می‌کنند.

برای اجتناب از بحران‌های شناختی که ممکن است جهان‌بینی خاص آن‌ها را زیر سؤال ببرد، این چپ‌های بزدل هر شایعه یا خبر جعلی ناتوئی را بی‌چون‌وچرا می‌پذیرند. بدین ترتیب، یک تروریست تحت تعقیب ایالات متحده، با کوتاه کردن ریش به سبک زلنسکی، پوشیدن کت و کنار گذاشتن عمامه، به یک «جهادی سابق» تبدیل می‌شود که قرار است یک انتقال دموکراتیک به سبک غربی را در سوریه آغاز کند؛ انتقالی که ما به آن افتخار خواهیم کرد. الجولانی، فردی که در عربستان سعودی متولد شده اما با یک نام سوری معرفی می‌شود تا به‌نظر برسد ریشه‌ای عمیق در سوریه دارد، اعلام کرده که با اسرائیل مشکلی ندارد، نگران نسل‌کشی فلسطینی‌ها نیست، ایالات متحده را تنها رهبر جهان می‌داند و قصد همکاری با آن‌ها را در آینده دارد—همان‌طور که همیشه این کار را کرده است. طرز فکر جالبی برای یک جهادی ادعائی که قرار بود امریکا و اسرائیل را به‌عنوان دشمنان اصلی خود ببیند، درست است؟ یادداشت کنید.

خود نتانیاهو اعلام کرده که دولت او پشت سقوط سوریه بوده است. بایدن نیز علناً این افتخار را به خود نسبت داده است. اما تنها کسانی که همچنان به روایت شگفت‌انگیز بهار عربی باور دارند—البته با تأخیر—رهبران چپ‌گرای سیستماتیک غربی، از جمله برخی تروتسکیست‌ها و حتی برخی کمونیست‌ها و آنارشیست‌های کاملاً سردرگم هستند. آیا کسی در حالت عادی می‌تواند باور کند که حاکمیت یک گروه تروریستی بر یک کشور می‌تواند مثبت باشد؟ اما این همان چیزی است که صهیونیسم، امپریالیسم... و چپ رسمی غربی با هم و به‌طور هماهنگ تشویق می‌کنند.

یک بار دیگر، متحد، برای همیشه.

۳۰ دسامبر ۲۰۲۴